

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7Csp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120271746
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:6120271746.8

Uznesenie

Okresný súd v Námestove v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47967692, zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Oskar Chnápko, advokát so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanej: Y. M., W. X. XX. XXXX, F. Č. XXX/X, T., zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47445092, o zaplatenie 7 916,59 Eur s príslušenstvom, v tomto prípade o návrhu žalovanej na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 20. 1. 2022, takto

rozhodol:

I/ Súd u k l a d á žalobcovi, aby sa zdržal výkonu práva na zrážky zo mzdy žalovanej na základe dohody o zrážkach zo mzdy, uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 dňa 24. 2. 2016 v rozsahu, v akom by suma zrazená zo mzdy žalovanej v úhrne presiahla výšku istiny úveru, poskytnutého žalovanej Poštovou bankou, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1646483666 zo dňa 24. 2. 2016 a aby vykonal oznámenie zamestnávateľovi žalovanej - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Mzdové oddelenie, Špitálska 8, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy žalovanej na základe dohody o zrážkach zo mzdy, uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 dňa 24. 2. 2016 v rozsahu, v akom by suma zrazená zo mzdy žalovanej v úhrne presiahla výšku istiny úveru, poskytnutého žalovanej Poštovou bankou, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1646483666 zo dňa 24. 2. 2016, až do právoplatného skončenia konania Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7Csp/43/2020.

II/ Vo zvyšnej časti súd návrh žalovanej na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 20. 1. 2021 z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Návrhom, doručeným súdu dňa 20. 1. 2022, upraveným dňa 15. 2. 2022 žalovaná žiadala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by žalobcovi uložil zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 24. 2. 2016, ktorá bola uzatvorená na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1646483666 zo dňa 24. 2. 2016 do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7Csp/43/2020 a vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalovanej - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Mzdové oddelenie, Špitálska 8, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy.

2. Návrh odôvodnila tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 4. 2021 sa žalobca stal nadobúdateľom pohľadávky, ktorá pôvodne vznikla Poštovej banke, a.s. porušením platobnej disciplíny žalobcu na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1646483666 zo dňa 24. 2. 2016. Medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu bola dňa 24. 2. 2016 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka. Na zabezpečenie pohľadávky z uvedenej zmluvy o úvere bola dňa 24. 2. 2016 uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy. V danom prípade ide o spotrebiteľský právny

vzťah, pre ktorý je typické, že návrh zmlúv býva veľmi často predtlačný na formulároch s tým, že fyzická osoba - spotrebiteľ nemá možnosť dosiahnuť zmenu v návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať a môže tento návrh buď prijať alebo odmietnuť a zmluvu neuzatvoriť. V súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod. sp. zn. 7Csp/43/2020 žalovaná podala odvolanie proti rozsudku, o ktorom bude rozhodovať Krajský súd v Žiline a zároveň rozhodne o návrhu BENCONT COLLECTION, a.s. o zmene strán sporu na strane žalobcu tak, že namiesto doterajšieho žalobcu Poštová banka, a.s. nastúpi ako nový žalobca BENCONT COLLECTION, a.s. Podľa žalovanej z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy a preto v zmysle ust. § 11 ods. 2 uvedeného zákona nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je teda potrebné považovať za neplatné. Vzhľadom na to, že veriteľ nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu, žalobca má nárok len na splátky, ktorých splatnosť nastala do dňa vyhlásenia rozsudku, teda splátky splatné odo dňa 25. 3. 2016 do dňa 25. 3. 2021, t. j. 61 splátok v celkovej sume 5528,43 Eur ($8700/96 \times 61 = 5528,43$ Eur). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalovaná celkovo uhradila sumu vo výške 4633,92 Eur, žalobca mal preto ku dňu vyhlásenia rozsudku nárok len na dlžnú sumu vo výške 894,51 Eur. Keďže počas konania na Krajskom súde v Žiline nastane splatnosť ďalších mesačných splátok, žalobca bude mať nárok na rozdiel medzi sumou, ktorú bude predstavovať súčasť splátok splatných do vyhlásenia rozhodnutia krajského súdu a sumou, ktorú žalovaná zaplatila na splatenie istiny poskytnutého úveru. Ďalej žalovaná uviedla, že žalobca sa snaží domôcť plnenia, na ktoré nemá nárok, mimosúdnym vykonávaním zrážok zo mzdy, pričom o výške pohľadávky nerozhoduje nestranný súd, ale zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky zo mzdy až do doby, keď mu veriteľ oznámi, že pohľadávka bola splatená v celom rozsahu, teda výšku pohľadávky určuje veriteľ - v danom prípade inkasná agentúra, ktorá si pohľadávku navyšuje aj o náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Podľa žalovanej zrážky zo mzdy sú vykonávané v rozpore so zákonom a výrazne zasahujú do ekonomickej situácie spotrebiteľa, pretože o výške pohľadávky zo zmluvy o úvere, ktorá je bezúročná a bez poplatkov, rozhoduje veriteľ a nie súd. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újinného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Žalovaná poukázala na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich zriadenej pri Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 21. 1. 2011, kde komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený nepríjemnému konaniu zo strany dodávateľa. Z uvedeného dôvodu ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa žalovanej spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Pri uzatváraní tejto dohody spotrebiteľ musí mať vedomosť, pohľadávku akého druhu a v akej výške dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje. V opačnom prípade sa vystavuje tomu, že veriteľ vymôže celú pohľadávku prostredníctvom zrážok z dlžníkovej mzdy, ktorú by spotrebiteľ nebol povinný zaplatiť pri obligatórnom prieskume neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ďalej žalovaná uviedla, že právny predchodca žalobcu pristúpil k vykonávaniu zrážok zo mzdy listom zo dňa 20. 11. 2017, prílohou ktorého bola dohoda o zrážkach zo mzdy a následne súčasný žalobca po postúpení pohľadávky oznámil zmenu veriteľa a požiadal o zasielanie zrážok zo mzdy na jeho účet. V súčasnosti sú žalovanej vykonávané zrážky zo mzdy. Podľa žalovanej skutkový a právny stav umožňuje žalobcovi siahnuť na jej majetok prostredníctvom jej zamestnávateľa na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, resp. neplatného právneho úkonu. Je názoru, že z predložených listinných dôkazov vyplýva nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ako jeden z predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia. V podaní zo dňa 15. 2. 2022 žalovaná tiež spochybnila aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa. Poukázala na to, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, predžalobná upomienka aj vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru treba podľa nej považovať za neplatné právne úkony a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže zároveň v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z.z.

o spotrebiteľských úveroch a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 326 Civilného sporového poriadku:

1/ V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

2/ K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ Civilného sporového poriadku neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

3. Súd, po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zistil, že žalovaná sa ním domáha, aby súd žalobcovi uložil, aby sa zdržal použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 24. 2. 2016, ktorá bola uzatvorená na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka č. 1646483666 zo dňa 24. 2. 2016 do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7Csp/43/2020 a uložil žalobcovi vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalovanej - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Mzdové oddelenie, Špitálska 8, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy žalovanej. Súd konštatuje, že Okresný súd Námestovo dňa 7. 4. 2021 vydal rozsudok č.k. 7Csp/43/2020-152, ktorým konanie v časti o zaplatenie 995,37 Eur zastavil (výroková časť I/), žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 4066,08 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 11. 3. 2020 do zaplatenia (výroková časť II/), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výroková časť III/) a žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo rozsahu 54% (výroková časť IV/). V rozsudku súd zastal názor, že úverová zmluva, ktorú uzatvorili žalovaná ako dlžníčka s Poštovou bankou, a.s. so sídlom Dvořákovo nábregie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 (pôvodný žalobca) dňa 24. 2. 2016, sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, pretože v zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady, potrebné pre výpočet RPMN a celkovú výšku nákladov úveru. Súd v rozsudku konštatuje aj, že žalobca ako veriteľ hrubo porušil povinnosti uložené v ust. 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 20. 3. 2016 (ďalej len „ zákon „) a preto nie je oprávnený od spotrebiteľa vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoCsp/46/2021-239 zo dňa 19. 1. 2022 krajský súd vo výrokoch II., III. a IV. uvedený rozsudok zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súdu uložil opätovne skúmať, či veriteľ či už v zmluve o úvere alebo v iných dokumentoch, tvoriacich súčasť zmluvy, uviedol všetky predpoklady použité na výpočet RPMN v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona a tiež prvostupňovému súdu uložil, aby vo vzťahu k záveru, že veriteľ pri uzavretí úverovej zmluvy neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, uviedol, v čom konkrétne žalobca pochybil a aké údaje o spotrebiteľovi si nevyžiadal.

V zmysle intencií zrušujúceho uznesenia krajského súdu sa súd opätovne zaoberal tým, či zmluva o úvere obsahuje všetky predpoklady potrebné pre výpočet RPMN. Súd z obsahu úverovej zmluvy, ako aj z obsahu formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka zo dňa 19. 2. 2016 konštatuje, že zmluva a štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere obsahujú predpoklady, potrebné na výpočet RPMN. Súd v poradí prvom rozsudku č.k. 7Csp/43/2020-152 zo dňa 7. 4. 2021 záver o absencii predpokladov pre výpočet RPMN urobil len na základe chýbajúceho vzorca pre matematický výpočet RPMN - súd teda nespochyboval, že s výnimkou vzorca všetky údaje potrebné pre výpočet RPMN úverová zmluva obsahuje. Súd však po tom, čo bol v poradí prvý rozsudok zrušený, dospel k záveru, že matematický vzorec pre výpočet RPMN nie je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a jeho absencia nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24. 2. 2021, kde Najvyšší súd SR vyslovil, že pod predpokladom na výpočet RPMN nemožno rozumieť uvedenie vzorca výpočtu.

4. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „ zákon o spotrebiteľských úveroch) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

5. Súd z úverovej zmluvy konštatuje, že táto obsahuje predpoklady pre výpočet RPMN, najmä výšku úveru, dátum jeho poskytnutia, výšku a počet splátok, dátum ich splatnosti a termín konečnej splatnosti úveru. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej o nesprávnosti RPMN súd preveril správnosť RPMN jej výpočtom pomocou interaktívnej kalkulačky, zverejnenej na webovej stránke www.fininfo.sk, ktorej prevádzkovateľom je Ministerstvo financií Slovenskej republiky. Týmto výpočtom súd zistil RPMN 12,55 % , v úverovej zmluve je uvedená vyššia hodnota 13,40%. Súd je názoru, že pokiaľ je v zmluve uvedená vyššia RPMN, než je jej skutočná výška, táto nesprávnosť nemôže byť v neprospech spotrebiteľa - naopak, v neprospech spotrebiteľa by bolo uvedenie RPMN v zmluve v nižšej hodnote, než je v skutočnosti, pretože v takom prípade by došlo ku klamaniu spotrebiteľa ohľadne výhodnosti úveru, keď by úver považoval za výhodnejší, než v skutočnosti je. Opačný prípad však nemôže spôsobiť, že by súd na zmluvu nazeral tak, že by ju považoval za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že RPMN nie je uvedená v správnej výške.

6. Čo sa však týka zistenia súdu, že veriteľ pri uzavretí úverovej zmluvy nepreskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, súd z obsahu spisu konštatuje, že toto zistenie je správne.

Podľa § 11 ods. 2 zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Žalobca v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu proti rozsudku (čl. 183 a nasl. spisu) uviedol, že schopnosť žalovanej splácať úver si overil tak, že deklarováný pracovný pomer a príjem žiadateľky overil z externého nezávislého zdroja - Sociálnej poisťovne a akceptoval príjem vo výške 500 Eur. Súd z obsahu spisu konštatuje, že v spise sa nenachádza žiadne vyhlásenie žalovanej ohľadne uvedených skutočností (pracovný pomer, príjem z neho), ani správa Sociálnej poisťovne ohľadne jej príjmu zo zamestnania, ani žiadny iný doklad, z ktorého si právny predchodca žalobcu overil údaj žalovanej o jej príjme. V spise sa nachádza len bližšie neoznačený súbor informácií o žalovanej, kde je uvedené v časti „ Prehľad verifikačných otázok „ , či žalovaná v čase poskytnutia úveru bola zamestnaná, pričom jej vymeriavací základ za predposledný mesiac bol aspoň 450 (Eur) - nie je tam teda deklarováný príjem žalovanej 500 Eur (zrejme mesačne - pozn. súdu). Súd podotýka, že tento súbor informácií nie je žalovanou ako spotrebiteľkou podpísaný a ani z inej skutočnosti nemožno považovať za preukázané, že tieto údaje naozaj uviedla žalovaná. Z tohto listinného dôkazu, ktorý predložil žalobca, nevyplyva ani, že by veriteľ pred uzatvorením úverovej zmluvy zisťoval rodinný stav a počet vyživovaných detí žalovanej ako spotrebiteľky - takýto údaj sa v dokumente, ktorý na preukázanie svojho tvrdenia, že zisťoval bonitu spotrebiteľky predložil žalobca, ani nenachádza. Takéto údaje sa nevyskytujú ani v zmluve, ani v žiadnej listine v súdnom spise. Skutočnosť, či v čase poskytnutia úveru mala žalovaná vyživovaciu povinnosť k svojim deťom, je nepochybne dôležitým údajom, ktorý treba zistiť pre posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver. Z výpisu z registra obyvateľov , ktorý si zabezpečil súd, pritom vyplýva, že v čase uzavretia úverovej zmluvy mala žalovaná štyri deti, z nich tri boli maloleté - L. M., C. M. E. M. M. (čl. 29

spisu). Naproti tomu z informácií, ktoré si podľa vlastného vyjadrenia veriteľ o žalovanej zabezpečil pred uzavretím úverovej zmluvy (čl. 183 a nasl. spisu) vyplýva, že v roku 2015 bola žiadosť žalovanej o spotrebný úver odmietnutá a v roku 2016, t.j. v roku, kedy bola uzavretá úverová zmluva, boli žalovanej odmietnuté tri žiadosti o spotrebný úver (čl. 187 spisu).

Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník uviedol, resp. objektívne doložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nielen tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 33Cdo 2178/2018).

7. Je pravdou, že podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. Súd je však názoru, že to ešte veriteľa nezaväzuje povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť dlžníka splácať úver, konkrétne od dlžníka si vyžiadať potrebné informácie a aj aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie vyhodnotiť. Súd konštatuje, že veriteľ si neoveril výšku čistého mesačného príjmu žalovanej, ani nezisťoval jej skutočné výdavky na živobytie, vyžívacie povinnosti, ani prípadné iné výdavky, a to napriek tomu, že ho na preukázanie týchto skutočností vyzval súd a žalovaná výslovne namietala, že veriteľ svoju povinnosť posúdiť jej bonitu zanedbal.

Súd teda opätovne konštatuje, že veriteľ neposudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať úver, pretože si nezistil ani základné údaje o jej príjme, výdavkoch a rodinnom stave a preto nie je oprávnený žiadať jednorazové splatenie úveru a úver sa považuje aj za bezúročný a bez poplatkov, v súlade s ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Súd potom považuje za osvedčené tvrdenie žalovanej, že je potrebná bezodkladná úprava pomerov medzi stranami, pretože z dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 24. 2. 2016 má osvedčené, že pôvodný žalobca a žalovaná uzatvorili túto dohodu na zabezpečenie pohľadávky z dotknutej úverovej zmluvy a zo žiadosti pôvodného žalobcu o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy a z výplatnej pásky žalovanej, ktorú doložila k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má súd osvedčené, že pôvodný žalobca pristúpil k realizácii svojho oprávnenia na základe dohody o zrážkach zo mzdy a aj v súčasnosti sú vykonávané zrážky zo mzdy žalovanej v prospech žalobcu vo výške 144,43 Eur mesačne. Reálne potom hrozí, že v prípade ďalšieho vykonávania zrážok zo mzdy žalovanej môže dôjsť k situácii, keď zamestnávateľ žalovanej zrazí zo mzdy aj čiastku, na ktorú žalobca nemá nárok (resp. súd považuje v tomto štádiu za osvedčené, že nemá), t.j. zrážky zo mzdy, ktoré budú zaplatené nie na istinu úveru, ale jeho príslušenstvo. Zo svojej mzdy pritom žalovaná platí náklady na svoje živobytie aj svojej rodiny, preto zrážky zo mzdy, ktoré by boli vykonané nad rámec skutočného nároku žalobcu, by boli výrazným zásahom do jej práv a ich získanie späť od žalobcu by s veľkou pravdepodobnosťou vyvolalo ďalšie súdne konanie.

Keďže súd má osvedčené, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a že pôvodný žalobca nebol oprávnený úver predčasne zosplatiť, tak žalovaná je povinná žalobcovi doplatiť len splátky splatné do 25. 1. 2022 (dátum splatnosti naposledy splatnej splátky), avšak len do výšky nesplatenej istiny úveru, bez príslušenstva.

Súd však neakceptoval tvrdenia žalovanej, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto je neplatná.

9. Z dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 24. 2. 2016 súd zistil, že táto je vyhotovená na osobitnej listine, ktorú na znak svojho slobodného, vážneho a bezvýhradného súhlasu podpísali pôvodný žalobca a žalovaná. Podľa bodu 2. 3 prvá a druhá veta dohody o zrážkach zo mzdy na základe tejto dohody má banka právo na výplatu zrážok zo mzdy dlžníka v mesačnej periodicite vo výške mesačne úhrady v sume 144,34 Eur. V prípade, ak zrážka zo mzdy uvedená v prvej vete je vyššia ako zrážka, ktorá

sa môže zo mzdy zraziť pri výkone rozhodnutia, banka má právo na výplatu zrážok zo mzdy vo výške zrážky, ktorá sa môže zo mzdy zraziť pri výkone rozhodnutia.

Súd konštatuje, že žalovaná sa mohla rozhodnúť, či dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorí, alebo nie, nebola k jej uzatvoreniu ani nepriamo nútená napr. tým, že jej uzavretie by bolo podmienkou získania úveru. Vzhľadom na to a aj na skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje dodávateľovi vykonávať zrážky zo mzdy len do výšky, ktorá sa môže zraziť pri výkone rozhodnutia, súd dospel k záveru, že táto dohoda nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd v tomto smere poukazuje aj na ust. § 9 ods. 13 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré priamo pripúšťa možnosť zabezpečenia záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodou o zrážkach zo mzdy, za splnenia tam stanovených podmienok. Súd je názoru, že pokiaľ priamo zákon o spotrebiteľských úveroch zakotvuje možnosť uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, táto nemôže byť zároveň neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

10. Z vykonaných dôkazov súd považuje za osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, avšak berúc do úvahy zásadu primeranosti, je súd názoru, že je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie tak, aby sa žalobca zdržal výkonu práva na zrážky zo mzdy žalovanej na základe dohody o zrážkach zo mzdy len v rozsahu, v akom by suma zrazená zo mzdy žalovanej v úhrne presiahla výšku istiny úveru. Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 176/2020 zo dňa 28. 4. 2020 (bod 34. odôvodnenia), kde ústavný súd v obdobnej právnej veci uviedol, že: „ Ústavný súd má vedomosť, že niektoré súdy rozhodujú tým spôsobom, že odporca je povinný zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy v zmluve o úvere a to len v rozsahu, v akom by suma zrazená zo mzdy navrhovateľky v úhrne presiahla výšku istiny. Ak súdy zhodnotia, že sú na to splnené podmienky, môžu takto vyvážiť pozície protistrán „ . Súd je preto názoru, že aj v tomto prípade je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie v uvedenom rozsahu, ktorým bezodkladne upraví pomery sporových strán, bez toho, aby bolo právo žalobcu na splatenie istiny úveru neprimerane obmedzené. Súd preto rozhodol, že nariadi žalobcovi, aby sa zdržal výkonu práva na zrážky zo mzdy žalovanej na základe dohody o zrážkach zo mzdy v rozsahu, v akom by suma zrazená zo mzdy žalovanej v úhrne presiahla výšku istiny úveru a vykonal oznámenie zamestnávateľovi žalovanej - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Mzdové oddelenie, Špitálska 8, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy v rozsahu, v akom by suma zrazená zo mzdy žalovanej v úhrne presiahla výšku istiny úveru, až do právoplatného skončenia konania Okresného súdu Námestovo sp. zn. . 7Csp/43/2020. Vo zvyšnej časti súd návrh žalovanej na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Podľa § 365 CSP:

- (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
  - a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP :

Novoty v odvolacom konaní

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; (zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien).